

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci **žalobce: J.Z., nar. „X“, bytem „X“, zastoupený: Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem** se sídlem AK v Praze, Na Zlatnici 301/2, Praha 4, **proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 28. 4. 2014, čj. KrÚ 27472/2014/ODSH/13,**

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ň ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 8. 1. 2014, č.j. OSA/P-1536/13-D/20, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125 odst. 1 písm. f), bod 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), čehož se měl dopustit tím, že dne 7. 9. 2013 ve 13:21 hodin jako řidič motorového vozidla tov. zn. Škoda Fabia, reg. zn. vozidla „X“, překročil v ulici V Zahradách v obci Mikulovice ve směru na Ostřešany nejvyšší

povolenou rychlost o 44 km/h (po odečtu povolené odchylky), tedy tím, že překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o více než 40 km/h, za což mu byl podle § 11, § 12 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců a dále mu byla uložena pokuta ve výši 5000,- Kč a dále mu byla podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1.000,-Kč.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou (§ 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

- Nesprávné zhodnocení skutkového stavu.

Žalobce tvrdí, že žalovaný opřel svoje rozhodnutí o vadnou a nic nevypovídající fotografii- nezřetelný obrys vozidla, nezřetelná reg. zn. vozidla, absence jiného identifikačního znaku. Nebyl dodržen požadavek na optimální vzdálenost měření, tedy měření bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze. Rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 2As 8/2009-95 ze dne 25. 1. 2010 nevypovídá v části právního názoru NSS nic o tom, že v případě obdobného přestupku není třeba provádět výslechy policistů. Dle žalobce nebylo změřeno vozidlo žalobce, což dokládá žalobcem předložený odborný posudek. Žalobce tvrdí, že měření prováděla osoba neproškolená, tedy k měření neoprávněná, neboť ve spisové dokumentaci chybí jakýkoliv doklad o případném proškolení. Žalobce tak dovozuje, že bylo rozhodnuto na základě jediného důkazu získaného v rozporu se zákonem (§ 51 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu /dále jen „správní řád“/). Žalobce se opírá o rozsudek NSS č.j. 3 As 29/2011-56.

Správní orgán měl dle žalobce vyslechnout zasahující policisty. Žalobce odkázal na rozsudek NSS č.j. 9 As 54/2008 -62 ze dne 26.5.2009 zabývající se identifikací vozidla na pořízené fotografii.

- Nezákonně vedené ústní jednání v nepřítomnosti zástupce žalobce.

Správní orgán odmítl připustit k jednání zástupce žalobce s tím, že svoje oprávnění doložil pouze prostou kopií plné moci. Žalobce upozornil na odlišný zastávaný názor žalovaného, tedy přípustnost prosté kopie plné moci v jiné věci. Žalobce legitimně očekával, že žalovaný bude postupovat dle své dosavadní praxe. Žalovaný měl případně postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu a pomoci účastníku řízení odstranit nedostatky plné moci. Žalobce se ohledně dostatečného prokázání zastupování kopií plné moci rovněž odkázal na rozsudek nadepsaného krajského soudu č. j. 61 A 3/2014 – 24 ze dne 19. 6. 2014.

- Doručování písemnosti v rozporu se zákonem.

Žalobce tvrdí, že následně zmocnil zmocněnce pouze k procesním úkonům, nikoliv k doručování. Prostřednictvím zmocněnce tak podal odvolání. Následně při zadržení policistou žalobce zjistil, že správní rozhodnutí mělo být fikcí doručeno zmocněnci. Zmocněnec se přitom nezdržuje na adrese trvalého pobytu a správní orgán prvního stupně mu v minulosti odmítl doručovat na e-mail. To, že žalobce nebyl vyzván k doplnění odvolání, dle něj samo dostačuje ke zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí

mu bylo doručeno dne 12. 6. 2014, kdy mu jeho zástupce předal pořízenou kopii spisového materiálu a on se seznámil s rozhodnutím.

Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce předložil odborný posudek, jehož závěr zpochybňuje jistotu o identifikaci změřeného vozidla.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na právním názoru uvedeném v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí. Žalobce podal blanketní odvolání, přičemž žalovaný shledává tento postup obcházením § 5 s.ř.s. Žalovaný tak přezkoumal rozhodnutí z hlediska revizního principu. Žalovaný zdůraznil, že z fotografie je zřejmý záměrný kříž a logo na přední kapotě vozidla. Dle fotodokumentace pořízené po zastavení vozidla je zřejmé, že se jedná o logo „d2d.“ Řidič podepsal oznámení o přestupku. Je nanejvýš nepravděpodobné, (viz rozsudek NSS č.j. 9 As 54/2008-62 ze dne 26. 5. 2009) že by se pohybovalo ve stejnou dobu po vozovce jiné vozidlo, téže tovární značky, třídy a barvy s logem na přední kapotě. Proto byl výslech policistů vyhodnocen jako nadbytečný. K absenci potvrzení proškolení obsluhy měřicího zařízení se žalovaný odkázal na rozsudek NSS č.j. 7 As 18/2011-54 ze dne 3. 3. 2011, navíc přitom předložil osvědčení o způsobilosti obsluhy Z. K. ze dne 6. 1. 2010. Žalovaný tvrdí, že pokud byla změřena rychlost vozidla, pak muselo být měřeno v souladu s návodem k obsluze (viz rozsudek NSS č.j. 3 As 82/2012 ze dne 16. 1. 2013; bod 45 odůvodnění rozsudku NSS č.j. 1As 83/2013-60 ze dne 4. 12. 2013).

Ohledně kopie plné moci žalovaný uvedl, že je na posouzení správního orgánu, zda podle konkrétních okolností kopie plné moci dostačuje. Žalovaný přitom uvedl, že v případě zaslané plné moci datovou schránkou postupoval zvoleným způsobem z důvodu procesní opatrnosti, kdy mu je z jiných soudních řízení známo, že Mgr. Jaroslavem Topolem je v následných žalobách namítána neplatnost plné moci osvědčené pouze kopií. Správní orgán prvního stupně přitom poskytl zmocněnci žalobce lhůtu pro doložení plné moci od 10. 12. 2013 do 18. 12. 2013. Žalovaný vychází z toho, že plná moc předložená dne 15. 1. 2014 byla udělena pro správní řízení v plném rozsahu.

K odbornému posudku žalovaný uvedl, že má za to, že nebyl zpracován osobou disponující potřebnými odbornými znalostmi.

Replika žalobce:

Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného tím, že trval na dostatečném prokázání zastupování prostou kopií plné moci a trval na tom, že v odvolacím řízení mu nebylo řádně doručováno.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Ve správním spise je založeno oznámení o přestupku ze dne 7. 9. 2013 s podpisem žalobce, který se odmítl k věci vyjádřit; dále záznam o přestupku ze dne 7. 9. 2013 s fotografií vozidla se záměrným křížem na vozidle světlé barvy, z níž je patrné logo na přední kapotě; detail reg. zn. vozidla není čitelný. Z další fotografie pořízené po zastavení žalobce je zřejmá

reg. zn. vozidla „X“ a logo na přední kapotě. Z uvedeného záznamu o přestupku je nepochybné, že vozidlo uvedené reg. zn., tov. zn. Škoda Fabia, šedé barvy jelo rychlostí 97 km/h; měření prováděl „K.“ Místo měření je shodně popsáno v úředním záznamu ze dne 16. 9. 2013 a v oznámení přestupku ze dne 7. 9. 2013.

Ve správním spise je založen ověřovací list silničního laserového rychloměru, typ MicroDigiCam LTI. Krajskému soudu bylo předloženo osvědčení o způsobilosti obsluhy vystavené Z.K., které ho opravňuje k: „...*používání laserového měřiče rychlosti zn. Micro Digi Cam LTI ve všech modifikacích uvedených ve schváleném typu.*“

Na den 10. 12. 2013 bylo nařízeno ústní jednání, k němuž se dostavila za žalobce M.V. s tím, že plnou moc zaslala do datové schránky Magistrátu města Pardubic, sebou ji neměla. Jedná se o zaslanou kopii plné moci ze dne 9. 12. 2013. V protokolu je výslovně uvedeno, že: „*Sl. M.V. k tomu uvádí, že originál plné moci doloží do 18. 12. 2013, kdy by se dostavila k ústnímu jednání v čase 09:00 hodin a v souběhu s tím, tedy žádá, aby ústní jednání bylo provedeno v tento nový termín tedy 18. 12. 2013 v 09:00 hodin.*“ Kopie plné moci ze dne 9. 12. 2013 udělené podle § 33 správního řádu „*v plném rozsahu pro celé řízení ... včetně řízení odvolacího*“ zaslaná elektronicky je založena ve správním spise. Z protokolu o ústním jednání ze dne 10. 12. 2013 (s. 19 spr. spisu) vyplynulo, že správní orgán bude pokračovat v dalším ústním jednání pouze za předpokladu, že zmocněnkyně žalobce předloží plnou moc, jak sama uvedla do protokolu a tento podepsala (s. 13 spr. spisu).

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že další ústní jednání se nekonalo, nýbrž dne 8. 1. 2014 bylo vydáno rozhodnutí č.j. OSA/P-1536/13-D/20, jímž byl žalobce shledán vinným shora uvedeným přestupkem.

V odůvodnění se správní orgán prvního stupně odkázal na rozsudek NSS č.j. 2 As 8/2009-95, dle něž není třeba ohledně způsobu měření rychlosti vozidla provádět výsledk policistů. Záznam z měřicího zařízení tak správní orgán prvního stupně považoval za privilegovaný důkaz ve věci s odkazem na rozsudek NSS č.j. 7 As 39/2007-55 ze dne 24. 4. 2008.

Dne 15. 1. 2014 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen originál plné moci udělené žalobcem M.V., kde je na rozdíl od shora uvedené kopie plné moci z téhož dne výslovně uvedeno: „*mimo doručování písemností.*“ Zmocněnkyně podala za žalobce dne 17. 1. 2014 blanketní odvolání.

Výzva k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 správního řádu byla doručena fikcí zmocněnkyni žalobce.

Žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, jímž zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný považoval dodatek plné moci o doručování za neplatný pro rozpor s ustanovením § 34 odst. 2 správního řádu. Z uvedeného důvodu bylo rozhodnutí doručeno fikcí zmocněnci (10. den po uložení - 9. 5. 2014).

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí ztotožňuje s právním názorem žalovaného vysloveným v jeho potvrzujícím rozhodnutí a potažmo rovněž s právním názorem vysloveným v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

Nicméně k jednotlivým žalobním námitkám krajský soud uvádí a doplňuje následující argumentaci.

- Nesprávné zhodnocení skutkového stavu:

Krajský soud má na základě spisového materiálu za to, že skutkový děj a vina žalobce byly dostatečně prokázány fotodokumentací z místa přestupku, když porovnáním jednotlivých fotografií v kontextu toho, že žalobce neuplatnil žádné námitky do „oznámení přestupku,“ je nepochybné, že měřeno bylo vozidlo žalobce, je na něm umístěn záměrný kříž, přičemž vozidlo bylo za situace, kdy detail fotografie neposkytuje jednoznačnou identifikaci reg. zn. vozidla, identifikováno tovární značkou, typem, barvou vozidla a logem umístěným na přední kapotě vozidla. Jak vyplývá ze správního spisu, vozidlo bylo měřeno kalibrovaným měřicím zařízením (osvědčení ve správním spise). Pokud byla změřena rychlost vozidla, pak muselo být měřeno v souladu s návodem k obsluze (viz rozsudek NSS č.j. 3 As 82/2012 ze dne 16. 1. 2013; bod 45 odůvodnění rozsudku NSS č.j. 1As 83/2013-60 ze dne 4. 12. 2013). Měření bylo přitom prováděno proškolenou obsluhou. To bylo doloženo žalovaným v řízení před soudem, přičemž soud neprováděl dokazování, nýbrž k této okolnosti přihlédl. Z uvedeného je zřejmé, že výstup z měření nebyl získán nezákonným způsobem, jak tvrdí žalobce. Krajský soud neprováděl dokazování ohledně proškolení zasahujícího policisty z důvodu nadbytečnosti takového procesního postupu, stejně tak byl jako nadbytečný vyhodnocen požadovaný výsledek policistů a důkaz předložený odborným posudkem, neboť navrhované důkazy by ve věci nepřinesly nic nového, když skutkový stav je dostatečně prokázán. Krajský soud přitom podpůrně odkazuje na rozsudek NSS č.j. 7 As 18/2011-54 ze dne 3. 3. 2011: „*Krajský soud tedy při svém rozhodování vyšel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Nepochybil ani, pokud z důvodu nadbytečnosti nepřistoupil k dalšímu dokazování navrženými výpověďmi svědků - zasahujících policistů, a ani dále nezjišťoval, zda tito policisté byli oprávněni a proškoleni k obsluze měřicího zařízení. Je to mu tak proto, že svědci by neuvedli ve věci nic jiného, než co vyplývá již z provedených listinných důkazů (uvedené oznámení a úřední záznam Policie České republiky. Je nutno i zdůraznit, že správní soud ve správním soudnictví přezkoumává zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a nikoliv, zda policisté splňují předpoklady pro výkon jednotlivých funkcí.*“ K tomu je vhodné doplnit, že žalobce neuvedl žádná tvrzení, a to ani v obecné rovině, která by měla zpochybnit věrohodnost a nepodjatost zasahujících policistů.

K odkazu žalobce na rozsudek NSS č.j. 9 As 54/2008 -62 ze dne 26. 5. 2009 ohledně identifikace vozidla krajský soud uvádí, že jej považuje za nepřipadný, neboť v judikované věci bylo uplatněno tvrzení žalobce, že se ve vozidle nacházely další osoby a při provádění kontrole nebyla totožnost těchto osob zjišťována, vozidlo mělo neprůhledná skla, venku bylo šero, byla snížena viditelnost a padal sníh. Z uvedeného je tedy zjevné, že nelze považovat skutkové okolnosti obou případů za shodné či obdobné, když žalobce ani netvrdil sníženou viditelnost, nezpochybňoval, že řídil vozidlo a zejména, vozidlo žalobce bylo identifikováno podle loga na přední kapotě vozidla, nikoliv podle standardního vybavení (jako např. střešní nosiče).

- Nezákonně vedené ústní jednání v nepřítomnosti zástupce žalobce.

Jak vyplynulo ze správního spisu, zmocněnkyně žalobce podepsala protokol (s. 13 spr. spisu), v němž výslovně přislíbila doložení plné moci a svoji účast na ústním jednání dne 18. 12. 2013. Tedy žalobce nemohl být uvedeným postupem, nepřipuštěním zmocněnce k ústnímu jednání dne 10. 12. 2013, na němž nebyly provedeny žádné výsledky svědků, nikterak zkrácen na svých procesních právech. Ty mohl mimo to plně uplatnit při jednání dne 18. 12. 2013, pokud by zmocněnkyně splnila to, k čemu se sama zavázala. Pro úplnost krajský soud dodává, že ač v minulosti judikoval o dostatečnosti kopie plné moci a na tomto právním názoru setrvává, je třeba dát zapravdu žalovanému v tom smyslu, že na základě zcela konkrétních okolností ve věci, může správní orgán vyhodnotit pouhou kopii plné moci jako nedostatečnou. To ostatně nadepsaný krajský soud vyjádřil již v rozsudku č.j. 61A 7/2013-40 ze dne 31. 3. 2014: *„Teprve měl-li by správní orgán jakékoliv pochybnosti o existenci zastoupení, které je předkládanou kopií plné moci prokazováno, bylo by na místě vyžádání originálu plné moci.“*

- Doručování písemnosti v rozporu se zákonem.

Plná moc předložená dne 15. 1. 2014, která byla sepsána dne 9. 12. 2013, obsahovala výlukou doručování, ač byla jinak koncipována jako „generální“ plná moc. Pravdu má v jistém ohledu žalovaný, že tato okolnost, kdy se ve správním spise sešly dvě plné moci téhož data, avšak jiného znění, nasvědčuje tomu, že obezřetnost správního orgánu ohledně akceptování prosté kopie plné moci k zastupování nebyla v dané věci zcela nedůvodná. Krajský soud se ztotožnil s právním názorem žalovaného, totiž že výluka doručování není platná s ohledem na zřetelně generálně koncipovanou plnou moc: *„...v plném rozsahu pro celé řízení“* v souladu s ustanovením § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu (plná moc pro celé řízení). Nejednalo se totiž o vymezení úkonu, či skupiny úkonů, či o část řízení, jak uznává ustanovení § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu. Je-li tedy splněna premisa generální plné moci, pak se pro doručování uplatní ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu a doručuje se výhradně zmocněnci: S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. V posuzované věci bylo řádně doručováno zmocněnkyni, a to jak výzva k doplnění odvolání, tak rozhodnutí žalovaného.

S ohledem na uvedenou argumentaci neshledal krajský soud žádnou z žalobních námitek důvodnou. Krajský soud se tak ztotožnil s právním názorem žalovaného, dospěl k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.r.s. zamítl.

K zvolené procesní strategii žalobce, vytýkané žalobci žalovaným, uvádí krajský soud toliko jako „*obiter dictum*“, tedy bez vlivu na právní posouzení věci a v obecné rovině, následující.

Žalobce všechny námitky obsažené v žalobě, které mohl uplatnit v odvolacím řízení, přesunul na „scénu“ správního soudnictví. Je pravdou, že žalobce je oprávněn ve správním soudnictví uplatnit až v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu všechny důvody, pro které považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 26.8.2008, č.j. 7Afs 54/2007-62). Zároveň v řízení o takové žalobě platí ve správním soudnictví princip plné jurisdikce, když s.ř.s. s účinností od 1. 1. 2003 „*nejenže zakládá právo soudu dokazováním ujasnit nebo upřesnit skutkový stav, ze kterého vyšel správní orgán, ale také právo soudu důkazy provedenými a hodnocenými nad tento rámec ustavit nový skutkový stav a porovnat jej s užitou právní kvalifikací. Požadavek plné jurisdikce se tak zavádí jako obecný princip*“ (srov. Baxa, J. – Mazanec, M., Reforma českého soudnictví, Právní rádce, 2002, č. 1, s. 10). V případě žalob proti rozhodnutí o přestupku pak navíc ještě platí, že právo obviněného na obhajobu (§ 73 odst. 2 zákona o přestupcích) pojmově vylučuje uplatnění striktní zásady koncentrace v přestupkovém řízení, tedy že správní orgány musí v průběhu celého řízení v prvním stupni a také v odvolacím řízení připouštět důkazní návrhy obviněného. Podle § 73 odst. 2 zákona o přestupcích má obviněný z přestupku právo vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a k důkazům o nich, uplatňovat skutečnosti a navrhnout důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky. Tato práva náleží obviněnému po celou dobu řízení o přestupku: zákon o přestupcích výslovně neomezuje jejich uplatňování na určité stádium řízení (třeba řízení v prvním stupni), a takové omezení není možno dovodit ani z povahy věci (srov. rozsudek NSS ze dne 22.1.2009, č.j. 1As 96/2008-115). K tomuto závěru dospěla judikatura s ohledem na právo na obhajobu a charakter přestupkového řízení jako řízení o trestním obvinění ve smyslu čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. rozsudek NSS ze dne 21.2.2009, č.j. 1As 96/2008-115). Nelze tedy paušálně odmítat či kritizovat postup žalobce, který, obrazně řečeno, „nevystřílí munici“ svých námitek v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ale použije ji až v žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu. Avšak ne vždy se jedná o právně relevantní postup umožňující „*taktiku a způsob vedení obhajoby, které jsou výlučně v dispozici obviněného*“ (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 5.3.2010, sp. zn. III.ÚS 1624/09). Již judikatura Nejvyššího správního soudu s odkazem na judikaturu Ústavního soudu obsahuje závěry o obecném zájmu na řádném a ústavně souladném výkonu spravedlnosti, k němuž Ústavní soud přiřadil i právo státu na spravedlivý proces. Právní předpisy stanoví nepřekročitelné časové limity směřující vůči státu, který v takto určené lhůtě musí být správními orgány k tomu povolanými připraven spravedlnost vykonat (např. v prekluzivní lhůtě jednoho roku vydat pravomocné rozhodnutí v přestupkovém řízení). Tyto objektivní lhůty - ač směřují především vůči státu jako ochrana obviněného - váží nejen stát samotný, ale vztahují se svým způsobem na postavení obviněného v řízení, a to v tom smyslu, že nepokrývají takové překážky, na které stát v průběhu řízení nemá vliv.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho obvyklé úřední činnosti.

Poučení:**Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 30. září 2014

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová